ପାନ୍ନୀ @ପ୍ରତାପ ନରେନ୍ ଶୁକ୍ଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ

(ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 304/2006)

ଡିସେମ୍ବର 9. 2009*

[ହର୍ଜିତ୍ ସିଂ ବେଦି ଏବଂ ଜେ. ଏମ୍. ପାଞ୍ଚାଲ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା - 302 - ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ, ପିସ୍ତଲରୁ ଗୁଳି ଚଳାଇବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବେକ କାଟିବା କାରଣରୁ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ - ଚାରି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପଳାତକ - ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ - ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଛି - ନିର୍ଣ୍ଣିତ: ଯେଉଁ ବୋମା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ସ୍ୱଦେଶ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ଅନିଶ୍ଚିତ, ବିସ୍ଫୋରଣ ସ୍ଥଳ ଠାରୁ 4-5 ପାଦ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଆହତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଯଥେଷ୍ଟ କମ୍ ରହିବ -ତଦନ୍ତ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ଅନୁଯାୟୀ, ବିସ୍ଫୋରଣ ସ୍ଥଳରୁ ପ୍ରାୟ 4 ଫୁଟ୍ ମାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଖଣ୍ଡ ଉଠାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଏହି କଥା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଦୂରରେ କୌଣସି ନଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଆଘାତ ଆଶା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ- ବୋମ୍ ବିସ୍ଫୋରଣ ଘଟଣାରେ ଆଘାତ ଘଟିଲେ କଟା କ୍ଷତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମ୍ଭବ ଥାଏ - ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ, ଯେପରି ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ - ଦୁଇ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିସାରିଛନ୍ତି, ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ - ଡାକ୍ତରୀ ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର - ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, ୧୯୫୦ – ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୧୩୬ ।

* 31.3.2010 ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ରାୟ

ମୋଦିଙ୍କ ମେଡିକାଲ ଜ୍ୟୁରିସପ୍ରୁଡେନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଟକ୍ସିକୋଲୋଜି **741- ଉଲ୍ଲେଖିତ ।**

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା:ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 304/2006 ।

ସିଆରଏଲ ସଂଖ୍ୟା 6628/ 2004 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହ୍ଲାବାଦଙ୍କର 26.10.2005 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅଜୟ ବୀର ସିଂ, ବି. ଏସ୍. ଜୈନ, ଏସ୍. ଏନ୍. ଶୁକ୍ଳା, ନିତିନ ଜୈନ, ମହମ୍ମଦ, ଇରଶାଦ ହନିଫ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ପ୍ରଶାନ୍ତ ଚୌଧୁରୀ, ଏସ୍. କେ. ଦ୍ୱିବେଦୀ, ଗର୍ବେଶ କାବରା, ଶ୍ରୀଶ କୁମାର ମିଶ୍ର ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶଟି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଦେଶ

ଏହି ଆବେଦନ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟମାନଙ୍କରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ ଏକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମ ସୂଚନାଦାତା (ରାମ ଅୱଧ ଯାଦବ) ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଙ୍କ ପୁଅ ଶିବଧାରୀ ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ଶୁକ୍ଳାଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ଜମି କିଣିଥିଲେ । ବିକ୍ରିର ନିଷ୍ପାଦନ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିଥିଲା କାରଣ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜମି ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ ।

2003 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 7 ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7ଟା ବେଳେ ଶିବଧାରୀ ଭେଡ଼ି ଗାଁର ଶ୍ୟାମ କୁୱାରଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହରିହର ଶୁକ୍ଳାଙ୍କ ପ୍ରରୋଚନାରେ ଏବଂ ପନ୍ନେ @ପ୍ରତାପ ନାରାୟଣ ଶୁକ୍ଳା ଶିବଧାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ବୋମା ଫିଙ୍ଗିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ପେଟରେ ପଡ଼ି ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଚନ୍ନେ @ ପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣ ଶୁକ୍ଳା ଏହା ପରେ ଶିବଧାରୀଙ୍କ ପେଟରେ 12 ବୋରର ଏକ ଦେଶୀ ପିସ୍ତଲରୁ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ ଏବଂ ପଳାତକ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱଜିତ୍ ଏକ ଗଣ୍ଡାସୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବେକ କାଟିଥିଲେ । ଶିବଧାରୀଙ୍କର ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ବିସ୍ଫୋରଣର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ରାମ ଅୱଧ ଯାଦବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ରାମଧାରୀ, ତିଲକଧାରୀ ଏବଂ ଦଲସିଙ୍ଗର ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଧାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏକ ମଶାଲ ଜଳାଇ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପଳାଇ ଯାଉଥିବା ଦେଖିଥିଲେ । ଏହାପରେ ରାମ ଅବଧ୍ ଯାଦବ ଏକ ଫରଲଙ୍ଗ ଦୂରରେ ଥିବା ପୁଲିସ ଥାନାକୁ ଦୌଡ଼ି

ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କଲେ । ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ, ଏସ୍.ଏଚ୍.ଓ. ଚନ୍ଦ୍ର ବାଲି ଯାଦବ (ପିଡବ୍ଲୁ.୫),ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ପହଞ୍ଚି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ, ବ୍ୟବହୃତ ଗୁଳି ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ଫିଙ୍ଗାଯାଇଥିବା ବୋମାର ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ। ସେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି.ର ଧାରା 161 ଅନୁଯାୟୀ କିଛି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତିଲକଧାରୀଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି ଆଠ ଦିନର ବ୍ୟବଧାନ ପରେ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ ।

ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହରିହର ଶୁକ୍ଳା, ପନ୍ନେ ଓ ଚନ୍ନେଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା ୩୦୨ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ନୁହନ୍ତି ବୋଲି ଦାବୀ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ୧୦ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୦୪ରେ ତାଙ୍କର ରାୟରେ ହରିହର ଶୁକ୍ଳାଙ୍କୁ ହତ୍ୟାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ନଥିବା କାରଣରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ନିଜ ଦୋଷକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦୁଇ ଦୋଷୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପାନ୍ନି ଏବଂ ଚାନ୍ନିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅଜୟ ବୀର ସିଂହ ଅନେକ ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରଥମେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣ ଚକ୍ଷୁଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିପରୀତ ଅଟେ, କାରଣ ଯଦି ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ବୋମାଟି ଅତି ନିକଟରୁ ଫିଙ୍ଗାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଘଟଣାଟିକୁ ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ଫୁଟ ଦୂରରୁ ଦେଖିଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଘାତ ପାଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଏହା ଘଟି ନଥିବାରୁ କାହାଣୀ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଜଳିଯାଇଥିବା ଏବଂ କଳା ମାର୍ଜିନ୍ ସହିତ ତିନୋଟି ବିସ୍ଫୋରକ କ୍ଷତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଥମିକ କ୍ଷତ ବାହାରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଖଣ୍ଡଗୁଡିକ ଆଘାତରେ ଶବ ଉପରେ ଏପରି କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନଥିଲା ଯାହା ପୁନର୍ବାର ଅଭିଯୋଗ କାହାଣୀକୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏକାଧିକ ବୋମା ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବା ଆଭାସ ଦେଇଥିଲା । ସେ ଆହୁରି

ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତଦେହରୁ କୌଣସି ଗୁଳି ମିଳିନାହିଁ ଏବଂ ଦେଶରେ ନିର୍ମିତ ୧୨ ବୋର ପିସ୍ତଲର ବ୍ୟବହାର ସନ୍ଦେହଜନକ I ଶେଷରେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଘଟଣାଟି 7 ନଭେମ୍ବର, 2003 ରେ ସନ୍ଧ୍ୟା 7 ଟା ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଏହା 8 ନଭେମ୍ବର, 2003 ର ପ୍ରାତଃ ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା I

ତେବେ ବିଜ୍ଞ ରାଜ୍ୟ ଓକିଲ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି I ଏହା ସତ୍ୟ, ଯେପରି ଅଜୟ ବୀର ସିଂହ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ବୋମାଟି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଆଘାତ ପାଇଥିବେ I କିନ୍ତୁ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଯେଉଁ ବୋମା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଦେଶ ନିର୍ମିତ ଥିଲା, ଯାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଅନିଶ୍ଚିତ I ଚକ୍ଷୁଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ତର୍କକୁ ଆହୁରି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ବୋମାଟି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ 4 ଫୁଟ ଦୂରରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ହୋଇଥିଲା I ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀମାନେ ବିସ୍ଫୋରଣ ସ୍ଥଳରୁ 4 ରୁ 5 ପାଦ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ I ଏହା ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରାୟ 20 ଫୁଟ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ବୋମା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ କୌଣସି କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ ହେବା ତଦନ୍ତ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କର ସାକ୍ଷୀରେ ଏହା ଆସିଛି ଯେ ବିସ୍ଫୋରଣ ସ୍ଥଳରୁ ପ୍ରାୟ 4 ଫୁଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ବିସ୍ଫୋରଣ ଖଣ୍ଡ ଉଠାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହାରୁ ଅଧିକ ଦୂରତାରେ କୌଣସି ନଷ୍ଟ କିମ୍ବା କ୍ଷତି ଆଶା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ବୋମାଟି ଗୋଟିଏ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଘରେ ବନାଯାଇଥିବା ବୋମା ଥିଲା ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ଅନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା I

ତିନୋଟି ଅଲଗା ଅଲଗା ବୋମା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଅଜୟ ବୀର ସିଂହଙ୍କ ତର୍କ ପୁଣିଥରେ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି I ଆମେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ରିପୋର୍ଟରୁ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ବିସ୍ଫୋରଣ କ୍ଷତଗୁଡିକ ତଳ ଛାତି ଏବଂ ପେଟରେ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଆକାର ପ୍ରାୟ 20 ସେ.ମି. x 8 ସେ.ମି. ଜାଗାରେ ବିସ୍ତୃତ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନ ବାହାରେ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ଅବାଧରେ ପଡ଼ିଥିବା ବିସ୍ଫୋରଣ ଖଣ୍ଡ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା I କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଡକ୍ଟର ତିନୋଟି ପୃଥକ ଆଘାତ ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ, ଏହା ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବ ନାହିଁ ଯେ ତିନୋଟି ବୋମା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି I

ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ ଶରୀରରେ ମିଳିଥିବା କଟା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏହା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ କାରଣ ମୋଦିଙ୍କ ମେଡିକାଲ ଜ୍ୟୁରିସପ୍ରୁଡେନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଟକ୍ସିକୋଲୋଜିର ପୃଷ୍ଠା 741 ରେ ଏହା ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ଜାଗାରେ, କଟା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମ୍ଭବ ।

ଶ୍ରୀ ଅଜୟ ବୀର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା କାରଣ ସେମାନେ ଶିବଧାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ସମୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନଥିଲେ ।ଏହି ଦାବିଟି ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ଆକ୍ରମଣଟି ଏତେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଓ କ୍ରୁର ଥିଲା ଯେ, ଏଥିରେ ବୋମ୍ ଓ ପିସ୍ତଲ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତଙ୍କ ଗଳା କଟିଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏପରି ଭୟଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚକ୍ଷୁଦର୍ଶୀମାନେ ନିଜ ପ୍ରାଣର ଆଶଙ୍କାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପରି ଭୟଙ୍କର ସମ ଭାଗ୍ୟର ଶିକାର ହେବାର ଭୟରେ ଅନେକ ଦୂରରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ଅଜୟ ବୀର ସିଂହ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଘଟଣାର ସମୟ ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଜକ ନିଜେ ଅନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ । ସେ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୋଜକଙ୍କ କାହାଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ଘଟଣାଟି 7 ନଭେମ୍ବର 2003 ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7 ଟାରେ ଘଟିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପିଡବ୍ଲୁ.2 ଙ୍କ ବୟାନରୁ ଏହା ପରଦିନ ସକାଳର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଘଣ୍ଟାରେ ଘଟିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କହିଥିଲା ଯେ ପୋଲିସ୍ ପହଞ୍ଚିବାର କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ସକାଳେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ତେବେ, ଏହା ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଗସ୍ତ ଥିଲା ନା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଗସ୍ତ ଥିଲା ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ କାରଣ ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରୁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଫର୍ଲାଙ୍ଗ୍ ଦୂରରେ ଥିଲା । ଅଧିକନ୍ତୁ, 2003 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 8 ତାରିଖ ଭୋର ସମୟରେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଥିବା କାହାଣୀ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ଡାକ୍ତର ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ତିନି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ଶେଷ ଭୋଜନ କରିଥିଲେ । ଆମେ ଏହି ମତରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେ, ଯଦି ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷର କଥାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ, ତେବେ ହତ୍ୟା ପ୍ରାୟ ସକାଳ 3 କିମ୍ବା 4ଟା ସମୟରେ ଘଟିଥାନ୍ତା, ଯାହା ବହୁତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ । ଏହା ଅନୁଯାୟୀ, ଶେଷ ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ଏହା ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରାୟ ରାତି 1ଟା ସମୟରେ ହୋଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର କଥା ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ ରଖେ, କାରଣ ମୃତ୍ୟୁ ସନ୍ଧ୍ୟା 7ଟାରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ତା'ପୂର୍ବରୁ ତିନି କିମ୍ବା ଚାରି ଘଣ୍ଟା ଆଗରେ ଭୋଜନ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା

ସାଧାରଣ ମାନବ ଆଚରଣ ହେବ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଦୁଇଟି ଅଦାଲତ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଆଲୋଚନାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବାରୁ, ଆମେ ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିବା ତଥ୍ୟର ନିଷ୍କର୍ଷରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ସଂକୋଚ କରିବୁ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।